

UNIWERSYTET SZCZECIŃSKI

RADA NAUKOWA

Wydział Prawa i Administracji

ul. G. Narutowicza 70, 71-014 Szczecin

tel. 91 444 28 26

PROTOKÓŁ POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI UNIWERSYTETU

SZCZECIŃSKIEGO z dnia 8 grudnia 2023 r.

N-SN07-001-19/2023

PROTOKÓŁ
posiedzenia
Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego
- obrona rozprawy doktorskiej
mgra Konrada Nowickiego
8 grudnia 2023 r. (piątek)
godz. 11:00

**PROTOKÓŁ
POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
UNIwersYTETU SZCZECIŃSKIEGO W DNIU 8 GRUDNIA 2023 R.**

Głos zabrał Przewodniczący Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji dr hab. Zbigniew Kuniewicz, prof. US, który po otwarciu posiedzenia powitał członków Rady Naukowej Wydziału oraz poinformował, że posiedzenie poświęcone jest publicznej obronie rozprawy doktorskiej mgra Konrada Nowickiego pt. „Prawo pacjenta do prywatności w postępowaniach w przedmiocie odpowiedzialności cywilnej i zawodowej lekarza”. *Przewodniczący* poinformował, że Promotorem rozprawy doktorskiej jest dr hab. Kinga Flaga-Gieruszyńska, prof. US, a także przedstawił i powitał Recenzentów pracy: prof. dr hab. Monikę Urbaniak (Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu) oraz dr hab. Jarosława Szczechowicza, prof. UWM (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie). Następnie *Przewodniczący* powitał członków rady i gości uczestniczących w siedzeniu.

Przed przystąpieniem do dalszej części obrad *Przewodniczący* poprosił członków Rady Naukowej o potwierdzenie obecności w systemie Rada24, a następnie stwierdził kworum umożliwiające rozpoczęcie obrad.

Część JAWNA

Przewodniczący poinformował członków Rady Naukowej Wydziału, że w 23 września 2019 r. Rada Wydziału Prawa i Administracji US podjęła uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego mgra Konrada Nowickiego. Następnie powołano Recenzentów pracy. Doktorant uzyskał pozytywne recenzje rozprawy doktorskiej. Mgr Konrad Nowicki złożył wszystkie wymagane przepisami prawa egzaminu w przewodzie doktorskim, tj. z dyscypliny podstawowej i filozofii. Przedstawił również certyfikat, na podstawie którego został zwolniony z egzaminu z języka obcego. Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji US na posiedzeniu, które odbyło się dnia 27 października 2023 r., podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia rozprawy doktorskiej mgra Konrada Nowickiego i dopuszczenia jej do publicznej obrony.

Przewodniczący przedstawił sylwetkę Doktoranta wskazując, że mgr Konrad Nowicki jest absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego. Studia na kierunku Prawo rozpoczął w 2012 r., a ukończył je w 2017 r. Pracę magisterską napisał na temat „Tymczasowe aresztowanie jako *ultima ratio* w polskim procesie karnym”. *Przewodniczący* wskazał, że Doktorant pracował w różnych instytucjach i organach, m.in. jako specjalista ds. zawodowych Okręgowej Izby Lekarskiej w Szczecinie, a od 2016 r. do chwili obecnej pracuje w administracji rządowej.

Przewodniczący poprosił Doktoranta o przedstawienie istotnych tez rozprawy doktorskiej.

Głos zabral mgr Konrad Nowicki i wygłosił autoreferat, który stanowi załącznik do niniejszego protokołu.

Głos zabral Przewodniczący i poprosił Recenzentkę prof. dr hab. Monikę Urbaniak o przedstawienie konkluzji recenzji rozprawy doktorskiej mgra Konrada Nowickiego.

Głos zabrala Recenzentka prof. dr hab. Monika Urbaniak, która podziękowała za zaproszenie do przygotowania recenzji. Podkreśliła walory pozytywne dysertacji dostrzegając, że ma ona wymiar teoretyczny i praktyczny. W ocenie Recenzentki prawo pacjenta do prywatności stanowi przedmiot podejmowany w literaturze prawniczej, ale zdaniem prof. M. Urbaniak Doktorant przedstawił tę tematykę z innej perspektywy, bo przeanalizował ją przez pryzmat zmian w polskim ustawodawstwie wynikających z implementacji RODO. Zdaniem Recenzentki, recenzowana praca doktorska zapełnia lukę powstałą w literaturze.

W dalszej kolejności Recenzentka podkreśliła, że praca została napisana w sposób prawidłowy, przystępnym i poprawnym językiem, a jej układ jest właściwy, a także, że cechuje ją klarowność wywodu. Recenzentka dostrzegła to, że dysertacja Doktoranta jest obszerną pracą i została oparta na rzetelnie zebranych materiałach źródłowych i obszernej bibliografii, co zdaniem prof. M. Urbaniak jest dowodem na to, że Doktorant zna tematykę stanowiącą przedmiot dysertacji. Odnosząc się do kwestii merytorycznej Recenzentka wskazała, że zamierzeniem mgr. K. Nowickiego było wykazanie, że udzielanie świadczeń zdrowotnych jest powiązane z prywatnością pacjenta. W ocenie prof. M. Urbaniak założenie to zostało zrealizowane. Pozytywnie oceniła zastosowane metody badawcze, uzupełniając swój wywód również o to, że Doktorant stosuje metodę opisową. Dostrzegła, że Doktorant rozpoczyna od próby wyjaśnienia pojęcia pacjenta, co zdaniem Recenzentki czyni to w ujęciu prawa polskiego, europejskiego i międzynarodowego, co stanowi podwaliny pod dalsze szczegółowe rozważania. Odnosząc się do dalszej części pracy prof. M. Urbaniak podkreśliła, że mgr K. Nowicki analizuje odrębnie prawo do prywatności i pojęcie prywatności, stojąc na stanowisku, że te pojęcia pomimo tego, że są silnie ze sobą związane, stanowią odrębne kategorie pojęciowe. Za wartościową Recenzentka uznała próbę zdefiniowania obu pojęć. Podkreślono, że Doktorant analizuje przedstawiane pojęcia z dobrą znajomością przedmiotu, w szczególności w zakresie próby zdefiniowania pojęcia tajemnica lekarska. Dostrzeżono również bardzo szeroką analizę definicji telemedycyny, przy uwzględnieniu postanowień prawa międzynarodowego, po prawo krajowe. W ocenie Recenzentki, Doktorant skupił się na uwypukleniu specyfiki postępowania dowodowego i osobno poddał analizie roszczenia o charakterze majątkowym o zaniechanie, o naruszenie stosunku prawnego lub prawa, o zadośćuczynienie oraz o świadczenie na cel społeczny. W ocenie prof. M. Urbaniak ciekawe są rozważania dotyczące dochodzenia roszczeń o naruszenie dóbr osobistych w zakresie posiadania legitymacji czynnej albo biernej w tych postępowaniach. Zdaniem Recenzentki w ostatnim rozdziale dotyczącym postępowania w zakresie odpowiedzialności zawodowej

lekarza, mgr K. Nowicki skoncentrował się na przedstawieniu istoty tej odpowiedzialności, zakresu przedmiotowego i podmiotowego, szczegółowo analizując elementy teoretyczne związane z postępowaniem w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej. W tym miejscu Recenzentka zwróciła uwagę na to, że wskazana analiza skutkuje wyjściem przez Doktoranta poza ramy dysertacji. Podsumowując prof. M. Urbaniak wskazała, że Autor syntetycznie przedstawia prawidłowość tezy badawczej, którą postawił. Na uwagę zasługują w ocenie Recenzentki wnioski *de lege ferenda*. Podkreśliła jeszcze raz we wnioskach, że podjęta tematyka jest ciekawa, inspirująca naukowo i ma bardzo duży wymiar praktyczny. Zdaniem Recenzentki rozprawa doktorska mgr K. Nowickiego stanowi podstawę do dopuszczenia Doktoranta do dalszych etapów w przewodzie doktorskim.

Głos zabrał Przewodniczący i poprosił Recenzenta dr ab. Jarosława Szczechowicza, prof. UWM o przedstawienie konkluzji recenzji rozprawy doktorskiej mgra Konrada Nowickiego.

Głos zabrał Recenzent dr hab. Jarosław Szczechowicz, prof. UWM, który podziękował za zaproszenie i wyraził akceptację dla tez podniesionych w swojej recenzji przez prof. M. Urbaniak. Zdaniem Recenzenta tematyka rozprawy jest intrygująca z uwagi na to, że prawo do prywatności pacjenta ma nie tylko walor naukowy, ale głównie praktyczny. Recenzent podkreślił, że zmiany, jakie nastąpiły w polskim prawie wskutek rozszerzenia instrumentu prawnego, które aktualnie obowiązują doprowadziły do wielu zmian legislacyjnych. W ocenie prof. J. Szczechowicza kompleksowe podejście Doktoranta do oceny i wpływu aktualnych przepisów prawa regulujących tę tematykę, zwłaszcza przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów powszechnych, Sądu Najwyższego i sądów międzynarodowych dało asumpt do tego, aby mgr K. Nowicki taką problematykę podjął. Recenzent zgodził się z tym, że nie może budzić wątpliwości z perspektywy teorii jak i praktyki zarówno prawa cywilnego jak i prawa cywilnego procesowego, że za objęciem sfery ochrony życia prywatnego pacjenta przemawia zasada ochrony dóbr osobistych i – jak zdaniem Recenzenta słusznie zauważył Doktorant – prawo do prywatności i prywatność są zagadnieniami wielowymiarowymi. Recenzent dostrzegł dużą liczbę publikacji, na które powołał się Doktorant podkreślając, że stanowi ona sporą bazę bibliograficzną, co jest potężną liczbą dającą podstawę do wyciągnięcia wniosków i analiz. W ocenie Recenzenta jest to bardzo mocny atut pracy. Nie chcąc powielać treści wskazanych w recenzji pisemnej oraz recenzji prof. M. Urbaniak, prof. J. Szczechowicz podkreślił, że praca została przygotowana na bardzo dobrym poziomie merytorycznym, uwzględnia wszystkie istotne aspekty tego zagadnienia. Dla Recenzenta istotne było również to, że Doktorant wykazał się samodzielnością i możliwością prowadzenia badań naukowych, a język pracy jest poprawny i przejrzysty, co ma znaczenie dla czytelnika. Podkreślono, że analizowane zagadnienie objęte dysertacją nie jest zagadnieniem prostym, o czym świadczy wielowarstwowość tej problematyki. W ocenie prof. J. Szczechowicza doktorant sobie z tym poradził. We wnioskach końcowych wyrażono przekonanie, że praca mgr K. Nowickiego może stanowić dalszą podstawę do procedowania w przedmiocie nadania stopnia naukowego.

Recenzent sformułował pytania do Doktoranta:

1. Jak Pana zdaniem powinny kształtować się obowiązki biegłego sądowego we współczesnym postępowaniu cywilnym w sprawach o naruszenie przez lekarza dóbr osobistych pacjenta?
2. Jak Pan ocenia, czy obowiązujące przepisy prawa w sposób wystarczający chronią prawo pacjenta do prywatności?

Głos zabrała Recenzentka prof. dr hab. Monika Urbaniak: Recenzentka sformułowania pytanie do Doktoranta o zakres ochrony prywatności pacjenta poniżej 16 roku życia.

Głos zabrał Przewodniczący, który podziękował Recenzentowi i otworzył dyskusję, a także przypomniał, że pytania Doktorantowi może zadawać każda osoba obecna na posiedzeniu Rady.

Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US, który zadał pytanie:

W różnych krajach prawo do prywatności polega wyważeniu. Jaki jest z punktu widzenia praw pacjenta status jego prawa do prywatności w perspektywie wyważenia z innymi prawami podmiotów oraz z punktu widzenia wyważenia z innymi prawnie i konstytucyjnie chronionymi interesami występującymi w społeczeństwie?

Głos zabrał dr hab. Zbigniew Kuniewicz, prof. US, który sformułował pytanie:

Jak Pan ocenia przyjęty w polskim porządku prawnym, w doktrynie i orzecznictwie model kwalifikacji pewnych dóbr osobistych jako praw podmiotowych?

Wobec braku dalszych pytań, ***Przewodniczący*** udzielił głosu Doktorantowi i poprosił o udzielenie odpowiedzi na zadane pytania.

Głos zabrał Doktorant i udzielił odpowiedzi na zadane pytania:

Odpowiedzi na pytania Recenzenta, dr hab. Jarosława Szczechowicza, prof. UWM:

Odpowiadając na pytanie o kształtowanie się obowiązków biegłego sądowego we współczesnym postępowaniu cywilnym w sprawach o naruszenie przez lekarza dóbr osobistych pacjenta, Doktorant dostrzegł, że postępująca informatyzacja w medycynie, a także przebieg postępowań z naruszeniem dóbr osobistych ma wpływ na to, w jakim charakterze będą wykorzystywane dowody z opinii biegłych sądowych w tych postępowaniach. Zdaniem Doktoranta niezbędni będą biegli reprezentujący dwie specjalizacje – nauki medyczne i informatykę. W tym miejscu Doktorant odwołał się do przypadku jednej z firm świadczącej usługi laboratoryjne, w której miał miejsce wyciek danych dot. ok. 200.000 pacjentów. Jak

wskazano, tego rodzaju postępowania sądowe będą wymagały zasięgnięcia wiedzy nie tyle medycznej, ale informatycznej, aby ustalić w jaki sposób doszło do naruszenia i kto ponosi za to odpowiedzialność.

Odpowiadając na drugie pytanie dotyczące tego, czy obowiązujące przepisy prawa w sposób wystarczający chronią prawo pacjenta do prywatności Doktorant wskazał, że w aspekcie teoretycznym tak, ale należy zastosować równolegle wiele gałęzi prawa. W ocenie mgr K. Nowickiego wymagana jest swoista spójność przepisów prawa cywilnego (np. w zakresie spraw z dotyczących naruszenia dóbr osobistych), prawa korporacyjnego (w aspekcie działalności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Okręgowej Izby Lekarskiej), ale i przepisów prawa karnego procesowego. W tym miejscu Doktorant podkreślił także, że tajemnica lekarska i jej przestrzeganie, a w zasadzie niedochowanie jest penalizowane w prawie karnym, co potwierdza brzmienie art. 266 Kodeksu karnego.

Odpowiedź na pytanie Recenzentki prof. dr hab. Moniki Urbaniak

Według Doktoranta zakres ochrony prawa do prywatności dla małoletnich poniżej 16 roku życia w niektórych przypadkach powinien zostać ograniczony. Uzasadnieniem tego stanowiska jest fakt, że małoletni często bardziej niż o swoje zdrowie troszczą się o ewentualne konsekwencje, co może prowadzić do zaburzenia całego procesu diagnostyczno-terapeutycznego. W ocenie Doktoranta osoba poniżej 16 roku życia nie jest tak bardzo rozwinięta i dojrzała w aspekcie psychicznym by mogła w pełni decydować o swoim zdrowiu.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Pasquale Policastro prof. US:

Doktorant w pierwszej kolejności zwrócił uwagę na to, że prawo do prywatności jako prawo konstytucyjne chronione jest w szczególności przez dwa przepisy, tj. art. 47 Konstytucji RP przyznającym każdemu prawo do prywatności, ale i art. 51 Konstytucji RP, w którym wskazano, że ograniczenie prawa do prywatności może mieć miejsce, przy czym może to nastąpić jedynie w drodze ustawy. W ocenie Doktoranta w sytuacji kolizji tych dóbr prawnych to sąd powinien badać i miarkować, które dobro jest dobrem o „wyższej wartości”. W ocenie mgr K. Nowickiego nie sposób jest wypracować ogólnej metody, ogólnego schematu analizowania sytuacji związanych z kolizją tych dóbr, bo mechanizm ten wymaga każdorazowego dostosowania tych dóbr oraz zbadania ich rzeczywistej wartości oraz ustalenie ewentualnych konsekwencji związanych z ograniczeniem prawa do prywatności. Uzasadnieniem tej tezy jest zdaniem Doktoranta szeroko pojęte orzecznictwo ETPC. Mgr K. Nowicki w tym miejscu podał przykład anonimowej skargi z 2018 r. przeciwko Holandii, w której ETPC wypowiedział się w sytuacji naruszenia prywatności obywatela holenderskiego w zakresie stosowania metod pracy operacyjnej polegającej na podsłuchu telefonicznym. Jak podkreślono, w wielu państwach europejskich zastosowanie tego typu metod wymaga poinformowania *post factum* obywatela o prowadzeniu względem niego czynności inwigilacyjnych. Doktorant zauważył, że w aktualnie obowiązujących regulacjach krajowych,

polski ustawodawca takich regulacji nie przewidział. Dostrzeżono jednak, że trwające obecnie prace legislacyjne dążą do tego, aby tego typu regulacje wprowadzić. W przywołanej przez Doktoranta sytuacji ETPC wskazał, że naruszenie prawa do prywatności jest dopuszczalne, jeżeli ograniczenie tego prawa przede wszystkim będzie miało wpływ na bezpieczeństwo państwowe, co w ocenie Doktoranta stanowi podstawową okoliczność uzasadniającą ograniczenie prywatności.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Zbigniewa Kuniewicza prof. US:

Odpowiadając na pytanie Przewodniczącego wskazał, że uwzględnienie niektórych dóbr osobistych oraz zastosowanie ich w przypadku koncepcji związanej z prawami podmiotowymi ma bardzo dobre i doniosłe znaczenie dla ochrony tych dóbr. Z jednej strony w ocenie Doktoranta koncepcja praw podmiotowych zakłada uprawnienie osoby, a z drugiej obowiązek innej osoby skorelowany z tym uprawnieniem. W konkluzjach podkreślił, że zarówno obowiązek, jak i ochrona są połączone.

Głos zabrał prof. dr hab. n. med. Jerzy Sieńko wskazując, że praca Doktoranta jest ciekawa i dotyczy bardzo ważnego aspektu jakim jest bezpieczeństwo danych pacjenta. Jednocześnie formułując pytanie podniósł, że w rozważaniach prawnych wynikających z Konstytucji RP i praw pacjenta, w tym prawa do godności, a także do tego, że dostęp do danych pacjenta powinien być zachodzi obawa, że czasami bezpieczeństwo danych pacjenta jest ważniejsze w systemie niż bezpieczeństwo samego pacjenta, co zobrazowane zostało przykładem kart gorączkowych. Pan Profesor sformułował pytanie: Czy - przy uwzględnieniu liczby personelu medycznego zajmującego się pacjentem, a także przy braku personelu pielęgniarskiego - nie boimy się, że to bezpieczeństwo danych pacjenta czasami nie jest ważniejsze niż bezpieczeństwo samego pacjenta?

Odpowiedź na pytanie prof. dr hab. n. med. Jerzego Sieńko:

Doktorant w sposób jednoznaczny podkreślił, że odpowiedź na pytanie Pana Profesora jest jedną z tez opracowanej rozprawy. W ocenie Doktoranta słuszne jest to, że koncepcja prawa do prywatności została przyjęta w sposób liberalny, a nie bezkrytyczny oraz w taki sposób, że obiektywne okoliczności uzasadniają jego ograniczenie. Zdaniem mgr K. Nowickiego mechanizmy związane z realizacją tego prawa, a także z bezpieczeństwem danych powinny być realizowane w sposób należyty. Doktorant wyraził wątpliwości w zakresie tego, czy obowiązek zabezpieczania danych powinien ciążyć na lekarzach. Jako rozwiązanie zaproponował powołanie specjalnych komórek i podmiotów, które zajmowałyby się przechowywaniem, a przede wszystkim zabezpieczaniem tych danych, aby lekarze mogli zajmować się pacjentem a nie bezpieczeństwem danych. Co do ograniczeń prywatności Doktorant wyraził zapatrywanie, że jeśli obiektywne okoliczności wskazują, że takie ograniczenie jest konieczne, to powinno mieć miejsce.

Głos zabrał Przewodniczący, kierując do uczestników posiedzenia zapytanie o ewentualne dalsze pytania bądź chęć wypowiedzi. W związku z brakiem dalszych zgłoszeń **Przewodniczący** zamknął dyskusję. Następnie poinformował uczestników posiedzenia, że dalsza część obrad ma charakter niejawny i poprosił osoby nieuprawnione oraz Doktoranta o opuszczenie sali i odpowiednio – o zmianę zespołu na platformie MS Teams.

CZĘŚĆ NIEJAWNA

Głos zabrał Przewodniczący i otworzył dyskusję nad publiczną obroną rozprawy doktorskiej mgra Konrada Nowickiego.

Głos zabrał Recenzent, dr hab. Jarosław Szczechowicz, prof. UWM, [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

Głos zabrała Recenzentka, prof. dr hab. Monika Urbaniak, [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US, [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

Głos zabrał dr hab. Zbigniew Kuniewicz, prof. US, [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

Głos zabrał Przewodniczący, który wobec braku dalszych zgłoszeń zamknął dyskusję, a następnie zarządził głosowanie tajne w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgra Konrada Nowickiego.

Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgra Konrada Nowickiego

Uprawnionych: 16

Obecnych: 14

Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	Tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Konrad Nowicki	14	0	0

Rada Naukowa Wydziału przyjęła publiczną obronę rozprawy doktorskiej mgra Konrada Nowickiego.

Podjęcie uchwały w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr. Konradowi Nowickiemu

Uprawnionych: 16

Obecnych: 14

Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	Tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Konrad Nowicki	14	0	●

Rada Naukowa Wydziału nadała mgr. Konradowi Nowickiemu stopień doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne.

CZĘŚĆ JAWNA

Głos zabrał Przewodniczący i poinformował Doktoranta, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji US przyjęła publiczną obronę rozprawy doktorskiej, a następnie działając na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki w związku z art. 179 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nadała mgr. Konradowi Nowickiemu stopień doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Głos zabrał dr Konrad Nowicki, który podziękował wszystkim - Szanownemu Przewodniczącemu, Pani Dziekan, Wysokiej Radzie oraz Recenzentom za recenzje. Podziękował rodzinie, która go ogląda, ale i żonie oraz synowi. Podziękował Pani Profesor, dzięki której prze te wszystkie lata, kiedy ta praca powstawała, jest w tym miejscu.

Głos zabrał Przewodniczący, który pogratulował Doktorantowi, podziękował Promotorowi i Recenzentom rozprawy doktorskiej oraz wszystkim zebranych, a następnie - wobec wyczerpania porządku obrad - zamknął posiedzenie Rady.

Protokolant

Przewodniczący Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego

PROTOKÓŁ POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI UNIwersYTETU
SZCZECIŃSKIEGO z dnia 8 grudnia 2023 r.

N-SN07-001-19/2023

dr Aleksandra Klich

dr hab. Zbigniew Kuniewicz, prof. US